

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Olgy Stránské a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **B. G.**, zastoupeného JUDr. Ludvíkem Hynkem, advokátem se sídlem Václavské nám. 37, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2012, č. j. OAM-42312-18/DP-2011

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze dne 28. 4. 2013 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2013, č. j. OAM-42132-18/DP-2011, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení povolení k pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny.

Žalobce v žalobě mimo jiné uvádí, že zmeškal lhůtu k podání odvolání proti napadenému rozhodnutí, které tak zřejmě nabylo právní moci dne 20. 4. 2013. Nicméně dne 24. 4. 2013 podal žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání opravného prostředku, ke které připojil odvolání proti označenému rozhodnutí.

Napadenému rozhodnutí vytýká rozpor s ustanovením čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, kde je zakotveno právo na respektování soukromého a rodinného života, a se Směrnicí Rady č. 2003/86/ES o právu na sloučení rodiny, která garantuje cizinci právo na sloučení rodiny (tj. soužití žalobce s manželkou) a se zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dále vznáší konkrétní věcné výhrady.

Žalobce k žalobě připojil podání ze dne 28. 4. 2013, označené jako „Sdělení soudu k podané žalobě proti rozhodnutí správního orgánu a žádosti žalobce o přiznání odkladného účinku této žaloby“, v němž informuje zdejší soud o tom, že dne 25. 4. 2013 podal proti témuž rozhodnutí žalobu k nepřislušnému Městskému soudu v Praze. Proto podává nyní (28. 4. 2013) žalobu u Krajského soudu v Praze a předpokládá, že žaloba podaná u Městského soudu v Praze bude Krajskému soudu v Praze postoupena jako soudu příslušnému. Žalobce požádal, aby Krajský soud v Praze použil přílohy přiložené k žalobě podané u Městského soudu v Praze.

Na základě této informace ověřil soud stav řízení u Městského soudu v Praze a zjistil, že usnesením označeného soudu ze dne 9. 5. 2013, č. j. 11 A 59/2013 – 8, byla žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) jako nepřipustná podle § 68 písm. a) s. ř. s., protože žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky. Označený soud pro úplnost konstatoval, že pokud žalobce podal žalobu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně za situace, kdy již podal žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání spolu s tímto odvoláním, o kterém nebylo dosud rozhodnuto, podal žalobu předčasně, což je dalším důvodem pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Usnesení nabylo právní moci dne 15. 5. 2013.

Na probíhající řízení, resp. již skončené řízení u Městského soudu v Praze poukázal i žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 14. 5. 2013, v němž navrhl odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť v době podání žaloby existovala překážka zahájeného řízení (litispendence) a v současnosti existuje překážka věci již rozhodnuté, když Městský soud v Praze žalobu usnesením ze dne 9. 5. 2013 odmítl.

Soud předně uvádí, že s ohledem na bydliště žalobce v obvodu Krajského soudu v Praze a § 172 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, musí přisvědčit názoru žalobce o místní nepřislušnosti Městského soudu v Praze k rozhodování o žalobě. Protože však podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2007, sp. zn. 2 Azs 156/2006) nedostatek místní příslušnosti krajského soudu (v Praze městského), který o věci rozhodl, zásadně nezpůsobuje zmatečnost řízení a není tak důvodem pro zrušení jeho rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2007, sp. zn. 2 Azs 156/2006), je zjevné, že o žalobě žalobce již bylo pravomocně rozhodnuto výše označeným usnesením Městského soudu v Praze.

Městský soud v Praze shledal, že o žalobě, která směřovala proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, nelze vést soudní přezkumné řízení, protože žalobce jednak nevyčerpal řádné opravné prostředky (v zákonné lhůtě nepodal proti napadenému rozhodnutí odvolání) a jednak podal žalobu předčasně (nevyčkal rozhodnutí o žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání, s níž spojil zmeškaný úkon tj. odvolání).

Týž názor zastává i zdejší soud z důvodu jednoznačnosti právní úpravy obsažené v § 68 písm. a) a § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., o jejíž správné aplikaci na daný případ nelze mít pochybnosti.

Ač v daném případě nelze hovořit o překážce věci pravomocně rozhodnuté, neboť ta se váže pouze k meritornímu rozhodnutí (ve věci samé), jde přesto o neodstranitelnou překážku řízení z důvodu dříve vydaného rozhodnutí v totožné věci. Totožnost věci v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí je dána totožností účastníků řízení, totožností napadeného rozhodnutí (předmětu řízení) a totožnou argumentací obou žalob. V dané věci není pochyb o tom, že žalobu jak k Městskému soudu v Praze, tak ke Krajskému soudu v Praze podal týž žalobce a že z týchž důvodů napadl totožné rozhodnutí. Věcně příslušný soud rozhodující ve správním soudnictví již věc posoudil a bylo by v rozporu s principem právní jistoty, pokud by totožný návrh byl posuzován znovu.

Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. června 2013

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková